

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2017. gada 17. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 7. panta 2. punkts – Īpašā jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Juridiskas personas tiesību aizskārums, publicējot nepatiesu informāciju par šo personu internetā un nedzēšot attiecīgus komentārus – Kaitējuma rašanās vieta – Šīs personas interešu centrs

Lieta C-194/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Riigikohus* (Augstākā tiesa, Igaunija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 23. martā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 7. aprīlī, tiesvedībā

Bolagsupplysningen OÜ,

Ingrid Ilsjan

pret

Svensk Handel AB.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], A. Ross [*A. Rosas*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurģs [*C. Lycourģos*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 20. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Bolagsupplysningen OÜ* un *I. Ilsjan* vārdā – *K. Turk* un *K. Tomson*, vandeadvokaadid, kā arī *A. Prants* un *M. Pild*, advokaadid,
- Igaunijas valdības vārdā – *K. Kraavi-Käerdi* un *N. Grünberg*, pārstāves,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, kā arī *S. Duarte Afonso*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – igauņu.

- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *J. Kraehling* un *C. Crane*, pārstāves, kurām palīdz *J. Holmes, barrister*,
  - Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin*, kā arī *M. Heller* un *E. Randvere*, pārstāves,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 13. jūlija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Bolagsupplysningen OÜ* un *Ingrid Ilsjan*, no vienas puses, un *Svensk Handel AB*, no otras puses, par lūgumiem labot interneta vietnē publicētu, iespējams, nepatiesu informāciju, dzēst šajā vietnē atrodamos, ar to saistītos komentārus diskusiju forumā un atlīdzināt šai sakarā nodarīto kaitējumu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 1215/2012 preambulas 15. un 16. apsvērumā ir noteikts:

“(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam kā jurisdikcijas pamatojumam vajadzētu būt arī citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedību. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.”
- 4 Jurisdikcijas normas ir ietvertas minētās regulas II nodaļā.
- 5 Regulas Nr. 1215/2012 4. panta, kas ir ietverts tās II nodaļas 1. iedaļā “Vispārīgi noteikumi”, 1. punktā ir noteikts:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.”
- 6 Minētās regulas 5. panta, kas ir iekļauts minētajā 1. iedaļā, 1. punktā ir paredzēts:

“Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.”

- 7 Šīs pašas regulas 7. panta, kas ir iekļauts II nodaļas 2. iedaļā “Īpašā jurisdikcija”, 2. punktā ir paredzēts:
“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:
[..]
2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”.
- 8 Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts formulējuma ziņā ir identisks formulējumam, kāds ir 5. panta 3. punktam Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.), kas tika atcelta ar Regulu Nr. 1215/2012, un atbilst Briseles 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkta formulējumam.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 9 *Bolagsupplysningen*, saskaņā ar Igaunijas tiesībām dibināta sabiedrība, un *I. Ilsjan*, šīs sabiedrības darbiniece, 2015. gada 29. septembrī ir cēlušas prasību *Harju Maakohus* (Harju pirmās instances tiesa, Igaunija) pret *Svensk Handel*, saskaņā ar Zviedrijas tiesībām dibinātu sabiedrību, kurā apvienojušies darba devēji komercnozārē. Prasītājas pamatlietā šai tiesai prasa noteikt *Svensk Handel* pienākumu labot tās interneta vietnē publicēto nepatieso informāciju par *Bolagsupplysningen* un dzēst tajā sniegtos komentārus, samaksāt *Bolagsupplysningen* kompensāciju EUR 56 634,99 apmērā par tai nodarīto kaitējumu un atlīdzināt *I. Ilsjan* nodarīto morālo kaitējumu, tiesas ieskatā, taisnīgā apmērā.
- 10 Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto *Svensk Handel* savā interneta vietnē ir ierindojuši *Bolagsupplysningen* tā sauktajā “melnajā” sarakstā, norādot, ka šī sabiedrība veic krāpnieciskas un maldinošas darbības. Minētās interneta vietnes diskusiju forumā esot sniegti aptuveni 1000 komentāri, tostarp tieši aicinājumi uz vardarbību pret *Bolagsupplysningen* un tās darbiniekiem, to skaitā pret *I. Ilsjan*. *Svensk Handel* šo ierakstu un šos komentārus attiecās dzēst, kā rezultātā esot paralizēta *Bolagsupplysningen* saimnieciskā darbība Zviedrijā un šai sabiedrībai ik dienu tiek nodarīts mantisks kaitējums.
- 11 2015. gada 1. oktobra nolēmumā *Harju Maakohus* (Harju pirmās instances tiesa) uzskatīja, ka prasība nav pieņemama. Šīs tiesas ieskatā, nevar piemērot Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu, jo no prasības pieteikuma neizriet, ka kaitējums būtu radies Igaunijā. Strīdīgā informācija un komentāri esot bijuši zviedru valodā un bez tulkojuma Igaunijas iedzīvotājiem neesot saprotami. Attiecīgās informācijas izpratne esot atkarīga no lingvistiskā konteksta. Kaitējuma rašanās Igaunijā neesot pierādīta, un norādes uz apgrozījumu Zviedrijas kronās ļaujot saprast, ka kaitējums esot radies Zviedrijā. Tas, ka strīdīgā interneta vietne esot bijusi pieejama Igaunijā, automātiski nevarot pamatot to, ka civillieta būtu jāizskata Igaunijas tiesai.
- 12 Prasītājas pamatlietā *Harju Maakohus* (Harju pirmās instances tiesa) nolēmumu pārsūdzēja.
- 13 Ar 2015. gada 9. novembra nolēmumu *Tallinna Ringkonnakohus* (Tallinas apelācijas tiesa, Igaunija) šo apelācijas sūdzību noraidīja un apstiprināja *Harju Maakohus* (Harju pirmās instances tiesa) nolēmumu.
- 14 Prasītājas pamatlietā lūdza iesniedzējtiesai *Tallinna Ringkonnakohus* (Tallinas apelācijas tiesa) nolēmumu atcelt un pieņemt lietā nolēmumu, pret ko *Svensk Handel* iebilda.

- 15 Iesniedzējtiesa *Bolagsupplysningen OÜ* un *I. Ilsjan* prasījumus sadalīja, uzskatot, ka *I. Ilsjan* prasība pret *Tallinna Ringkonnakohus* (Tallinas apelācijas tiesa) nolēmumu ir pamatota, ka šīs tiesas un *Harju Maakohus* (Harju pirmās instances tiesa) nolēmumi ir jāatceļ un ka lieta ir jānosūta atpakaļ šai tiesai, lai tā pieņemtu lēmumu par *I. Ilsjan* prasījumu pieņemamību.
- 16 Attiecībā uz *Bolagsupplysningen* iesniegto prasības pieteikumu iesniedzējtiesa uzskata, ka tas vismaz daļā par prasījumu atlīdzināt Igaunijā nodarīto kaitējumu ietilpst Igaunijas tiesu jurisdikcijā.
- 17 Vienlaikus iesniedzējtiesa piebilst, ka atšķirībā no intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesībām, kuru aizsardzība ir ierobežota tās dalībvalstu teritorijā, kurā šīs tiesības ir reģistrētas, tiesības, kas, kā apgalvots, ir tikušas pārkāptas šajā lietā, to iedabas dēļ var būt aizsargātas tikai atsevišķu dalībvalstu teritorijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, 35.–37. punkts). *Bolagsupplysningen* būtībā atsaucoties uz to, ka ar nepatiesas informācijas publicēšanu ir aizskarta tās labā slava un reputācija. Šajā saistībā Tiesa jau ir nospriedusi, ka juridiskas personas labā slava un reputācija ar godu un cieņu aizskarošu publikāciju tiek aizskarta vietās, kur publikācija tiek izplatīta un kur saskaņā ar šīs juridiskās personas apgalvoto ir aizskarta tās reputācija (spriedums, 1995. gada 7. marts, *Shevill u.c.*, C-68/93, EU:C:1995:61, 29. un 30. punkts).
- 18 Iesniedzējtiesas skatījumā, tai pašā laikā neesot iespējams skaidri noteikt, vai *Bolagsupplysningen* saskaņā ar iepriekšējā punktā minētajiem principiem Igaunijas tiesā var prasīt arī labot nepatieso informāciju un dzēst komentārus.
- 19 Neesot arī iespējams noteikt, vai *Bolagsupplysningen* var arī vērsties Igaunijas tiesās, lai prasītu atlīdzināt visu kaitējumu, kas tai, iespējams, ir nodarīts. Atgādinādama principu, saskaņā ar kuru personai, kuras tiesības, pēc tās domām, ir aizskāris interneta vietnē publicēts saturs, ir iespēja celt prasību atlīdzināt visu tai nodarīto kaitējumu vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir reģistrēts šā satura izplatītājs, vai arī tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising u.c.*, C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 52. punkts), iesniedzējtiesa norāda, ka šis princips īpašā veidā ir ticis pieņemts saistībā ar fiziskas personas personisko tiesību aizskārums. Tieši tādēļ neesot pierādīts, ka minētais princips būtu piemērojams arī juridiskajām personām.
- 20 Visbeidzot, iesniedzējtiesa jautā, vai juridiskas personas juridiskā adrese un/vai uzņēmējdarbības vieta pamato pieņēmumu, ka arī tās interešu centrs atrodas attiecīgajā dalībvalstī. Neatkarīgi no tā, vai ir jāņem vērā šāds pieņēmums, rodoties jautājums, pēc kādiem apstākļiem un kritērijiem tiesai ir jānovērtē, kur atrodas juridiskas personas interešu centrs.
- 21 Šādos apstākļos *Riigikohus* (Augstākā tiesa, Igaunija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kuras tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, var celt prasību labot nepatieso informāciju un dzēst šīs personas tiesības aizskarošos komentārus tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir vai bija pieejama internetā publicētā informācija, ņemot vērā šajā dalībvalstī nodarīto kaitējumu?

2) Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiska persona, kura apgalvo, ka tās tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, var celt prasību labot informāciju, noteikt pienākumu dzēst komentārus un atlīdzināt ar nepatiesās informācijas publicēšanu internetā radīto mantisko kaitējumu, ņemot vērā visu šai personai nodarīto kaitējumu, tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka
- ir jāpieņem, ka juridiskas personas interešu centrs un tādējādi tai nodarītā kaitējuma vieta atrodas dalībvalstī, kurā atrodas tās juridiskā adrese, vai
  - nosakot juridiskās personas interešu centru un tādējādi tai nodarītā kaitējuma vietu, ir jāņem vērā visi apstākļi, piemēram, juridiskās personas juridiskā adrese un uzņēmējdarbības vieta, tās klientu juridiskā adrese un komercdarījumu slēgšanas veids?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro un trešo jautājumu

- 22 Uzdodot otro un trešo jautājumu, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiska persona, kura apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, var celt prasību labot šo informāciju, dzēst komentārus un atlīdzināt visu nodarīto kaitējumu tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs, un apstiprinošas atbildes gadījumā – kādi ir vērā ņemamie kritēriji un apstākļi šī interešu centra noteikšanā.
- 23 Lai rastu atbildi uz šiem jautājumiem, ir jāatgādina, ka minētā 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu.
- 24 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka Tiesas sniegtā Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta interpretācija ir piemērojama arī attiecībā uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā ietvertu līdzvērtīgu normu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, *Kareda*, C-249/16, EU:C:2017:472, 27. punkts).
- 25 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai noteikums par īpašu jurisdikciju lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, ir jāinterpretē autonomi, atsaucoties uz regulas, kurā tas ietilpst, sistēmu un mērķiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 38. punkts).
- 26 Šis īpašās jurisdikcijas noteikums ir balstīts uz īpaši ciešo saikni starp strīdu un tās vietas tiesu, kur iestājies vai var iestāties notikums, kurš rada kaitējumu, kas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šai pēdējai minētajai tiesai (it īpaši skat. spriedumus, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 40. punkts, kā arī 2015. gada 22. janvāris, *Hejduk*, C-441/13, EU:C:2015:28, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, tās vietas tiesa, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, parasti ir vispiemērotākā lietas izskatīšanai, it īpaši tiesvedības tuvuma un pierādījumu iesniegšanas vienkāršības dēļ (spriedumi, 2013. gada 16. maijs, *Melzer*, C-228/11, EU:C:2013:305, 27. punkts, un 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 40. punkts).
- 28 Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta interpretācijā ir jāņem vērā arī tās preambulas 16. apsvēruma, saskaņā ar kuru ciešas saistības pastāvēšanai starp tiesu un lietu būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir it īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personisko tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.

- 29 Šādi precizējot, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru frāze “vieta, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”, attiecas gan uz vietu, kur iestājies šo kaitējumu radījušais notikums, gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies, un ikviena no šīm abām vietām atkarībā no apstākļiem var sniegt īpaši noderīgu norādi attiecībā uz pierādījumiem un procesa organizāciju (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 30 Pamatlieta neattiecas uz iespēju vērsties Igaunijas tiesās, pamatojoties uz darbības, kuras rezultātā tika nodarīts kaitējums, īstenošanas vietu. Faktiski nav strīda par to, ka pēdējā minētā vieta nav tās tiesas teritorijā, kurā ir vērsušās *Bolagsupplysningen* un *I. Ilsjan*. Tai pašā laikā rodas jautājums, vai šīm tiesām ir jurisdikcija atbilstīgi apgalvotā kaitējuma rašanās vietai.
- 31 Šai sakarā Tiesa uzskatīja, ka attiecībā uz prasībām atlīdzināt morālo kaitējumu, kas esot radīts ar apmelojošu presē publicētu rakstu, aizskartā persona var celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret redaktoru tiesās ikvienā no dalībvalstīm vietā, kurā publikācija ir izplatīta un kurā saskaņā ar aizskartās personas apgalvoto ir aizskarta tās reputācija, un to jurisdikcijā ir lemt tikai par tiem zaudējumiem, kas ir radušies dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība (spriedums, 1995. gada 7. marts, *Shevill* u.c., C-68/93, EU:C:1995:61, 33. punkts).
- 32 Šajā īpašajā interneta kontekstā Tiesa tomēr lietā par fizisku personu pamatoti nosprieda, ka personisko tiesību iespējama aizskārums gadījumā persona, kura sevi uzskata par aizskartu ar interneta vietnē ievietotas informācijas saturu, var celt prasību par kaitējuma atlīdzību attiecībā uz visu nodarīto kaitējumu tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 52. punkts).
- 33 Saistībā ar šādu saturu apgalvotais aizskārums būtībā vispārīgi ir visvairāk jūtams attiecīgās personas interešu centrā, ņemot vērā reputāciju, kāda šai personai ir šajā vietā. Šādi kritērijs “cietušās puses interešu centrs” raksturo vietu, kur principā tiešsaistē esošā satura radītais kaitējums Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē materializējas visbūtiskāk.
- 34 Tās dalībvalsts tiesas, kur atrodas attiecīgās personas interešu centrs, tādējādi var vislabāk izvērtēt šāda satura ietekmi uz attiecīgās personas tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 48. punkts).
- 35 Turklāt aizskartās personas interešu centra kritērijs atbilst jurisdikcijas noteikumu paredzamības mērķim, jo tas ļauj gan prasītājam viegli noteikt tiesu, kurā tas var vērsties, gan atbildētājam saprātīgi paredzēt tiesu, kurā tas var tikt iesūdzēts (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 50. punkts).
- 36 Ņemot vērā pamatlietas apstākļus un dažos rakstveida un mutvārdu apsvērumos paustās šaubas, jāprecizē, ka, pirmkārt, šie pēdējie minētie apsvērumi ir spēkā, nešķirojot apgalvotā kaitējuma mantisko vai nemantisko raksturu.
- 37 Ja atkarībā no piemērojamām tiesībām tā var ietekmēt iespējamā kaitējuma atlīdzināmību, tad kaitējuma mantiskajam vai nemantiskajam raksturam nav nekādas nozīmes, nosakot interešu centru kā vietu, kurā tiesa vislabāk var novērtēt publikācijas internetā reālo ietekmi un tās kaitīgumu.
- 38 Otrkārt, tā kā iespēja personai, kura sevi uzskata par aizskartu, celt prasību par kaitējuma atlīdzību attiecībā uz visu nodarīto kaitējumu tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs, tiek pamatota ar labas tiesu pārvaldības principu, nevis ar mērķi īpaši aizsargāt prasītāju, fakts, ka pēdējais minētais ir fiziska vai juridiska persona, arī vairs nav noteicošais.

- 39 Šai sakarā Tiesa jau ir precizējusi, ka noteikums par īpašu jurisdikciju lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, nekalpo tam pašam mērķim, kāds ir noteikumiem par jurisdikciju, kuri ietverti Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļas 3.–5. iedaļā, un kas vērsts uz to, lai sniegtu vājākajam lietas dalībniekam pastiprinātu aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 25. oktobris, *Folien Fischer* un *Fofitec*, C-133/11, EU:C:2012:664, 46. punkts). Savukārt interešu centra mērķis ir noteikt vietu, kur ir materializējies ar tiešsaistes saturu radītais kaitējums, un līdz ar to dalībvalsti, kuras tiesas var vislabāk izskatīt lietu.
- 40 Saistībā ar minētā centra noteikšanu Tiesa ir norādījusi, ka attiecībā uz fizisku personu tā parasti ir dalībvalsts, kur ir šīs personas pastāvīgā dzīvesvieta. Tomēr šādas personas interešu centrs var atrasties arī dalībvalstī, kurā tā parasti nedzīvo, ja citas norādes, piemēram, profesionālās darbības veikšana, var pierādīt īpaši ciešas saiknes esamību ar šo valsti (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 49. punkts).
- 41 Attiecībā uz juridisku personu, kas veic saimniecisku darbību – kā prasītāja pamatlietā –, tās interešu centram ir jābūt vietai, kur vispamatīgāk ir nostabilizējusies tās komerciālā reputācija, un līdz ar to tā ir jānosaka atkarībā no vietas, kur šī persona veic galveno savas saimnieciskās darbības daļu. Lai arī juridiskas personas interešu centrs var sakrist ar tās juridiskās adreses atrašanās vietu, ja tā savas juridiskās adreses atrašanās vietas dalībvalstī kopumā vai galvenokārt veic šo darbību, un reputācija, ko tā ieguvusi, tādējādi ir svarīgāka nekā jebkurā citā dalībvalstī, tomēr pati minētās juridiskās adreses noteikšana šādā analizē nav izšķirošais kritērijs.
- 42 Šādi, ja – kā pamatlietā – attiecīgā juridiskā persona lielāko daļu savas darbības veic dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir tās juridiskā adrese, ir jāpieņem, ka prasītājas pamatlietā uzņēmējdarbības komerciālā reputācija, ko skārusi strīdīgā publikācija, ir nozīmīgāka šajā dalībvalstī nekā jebkurā citā un tādējādi iespējamais aizskārums šai reputācijai tur ir jūtams visvairāk. Šādi tieši minētās dalībvalsts tiesas var labāk izvērtēt šī iespējamā aizskāruma esamību un apmēru, vēl jo vairāk tādēļ, ka šajā gadījumā skārums ir radīts, publicējot, iespējams, nepatiesu un godu un cieņu aizskarošu informāciju un komentārus profesionālā vietnē, kas tiek administrēta dalībvalstī, kurā attiecīgā juridiskā persona veic lielāko daļu savas darbības, turklāt šī informācija, ņemot vērā valodu, kādā tā ir rakstīta, būtībā ir domāta, lai to saprastu šajā dalībvalstī dzīvojošas personas.
- 43 Vēl jāprecizē, ka gadījumā, kad attiecīgās juridiskās personas saimnieciskās darbības pārsvars dalībvalstī neizriet no informācijas, kas tiesai ir jāizvērtē vērtējuma par tās piekritību stadijā, tik lielā mērā, ka juridiskās personas, kura apgalvo, ka ir cietusi no personisko tiesību aizskāruma, interešu centru nevar identificēt, šai personai saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu nav tiesību iesūdzēt tiesā iespējamo šī aizskāruma izdarītāju vietā, kur kaitējums ir materializējies, lai gūtu visa kaitējuma atlīdzību.
- 44 Tādēļ uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiska persona, kura apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, var celt prasību labot šo informāciju, dzēst komentārus un atļūdzināt visu nodarīto kaitējumu tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas tās interešu centrs.

Ja attiecīgā juridiskā persona lielāko daļu savas darbības veic dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir tās juridiskā adrese, tad šī persona var iesūdzēt iespējamo tās tiesību aizskāruma izdarītāju tiesā šajā citā dalībvalstī kā vietā, kur kaitējums ir materializējies.

Par pirmo jautājumu

- 45 Uzdodama pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, var celt prasību labot nepatieso informāciju un dzēst šos komentārus tiesās ikvienā dalībvalstī, kuras teritorijā ir vai bija pieejama internetā publicētā informācija.
- 46 Uz šo jautājumu jāatbild noraidoši.
- 47 Protams, 2011. gada 25. oktobra sprieduma lietā *eDate Advertising* u.c. (C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685) 51. un 52. punktā Tiesa nosprieda, ka persona, kura sevi uzskata par aizskartu, prasības atlīdzināt visu nodarīto kaitējumu vietā var arī celt prasību ikvienas dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā internetā ievietotā informācija ir pieejama vai ir bijusi pieejama, un to jurisdikcijā ir lemt tikai par zaudējumiem, kas nodarīti dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas tiesa, kurā ir celta prasība.
- 48 Katrā ziņā, tā kā interneta vietnē ievietotā informācija un saturs ir pieejami vienlaikus un to izplatīšanas apjoms principā ir universāls (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 46. punkts), prasība izlabot pirmo minēto un prasība dzēst otro minēto nav nodalāmas un tādējādi var tikt izvirzītas tikai vienā kompetentā tiesā, lai tā atzītu visu prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar judikatūru, kas izriet no 1995. gada 7. marta sprieduma *Shevill* u.c. (C-68/93, EU:C:1995:61, 25., 26. un 32. punkts), kā arī 2011. gada 25. oktobra sprieduma *eDate Advertising* u.c. (C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 42. un 48. punkts), nevis tiesā, kurai šādas jurisdikcijas nav.
- 49 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kuras tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, nevar celt prasību labot nepatieso informāciju un dzēst šos komentārus ikvienā tās dalībvalsts tiesā, kuras teritorijā ir vai bija pieejama internetā publicētā informācija.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiska persona, kuras personiskās tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru neizdzēšana, var celt prasību labot informāciju, noteikt pienākumu dzēst komentārus un atlīdzināt visu nodarīto kaitējumu tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs.

Ja attiecīgā juridiskā persona lielāko daļu savas darbības veic dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir tās juridiskā adrese, tad šī persona var iesūdzēt iespējamo tās tiesību aizskārums izdarītāju tiesā šajā citā dalībvalstī kā vietā, kur kaitējums ir realizējies;

- 2) **Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kuras tiesības ir aizskārusi nepatiesas informācijas par šo personu publicēšana internetā un attiecīgo komentāru nedzēšana, nevar celt prasību labot nepatieso informāciju un dzēst šos komentārus ikvienā tās dalībvalsts tiesā, kuras teritorijā ir vai bija pieejama internetā publicētā informācija.**

[Paraksti]